

การอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ กับนักศึกษามหาวิทยาลัย

พจน์ย์ สรรคบุรณรักษ์
คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร

การพัฒนาความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ เป็นเรื่องที่สำคัญสำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย ถ้านักศึกษาสามารถพัฒนาทักษะนี้ให้ก้าวหน้าไปได้อีกเท่าไรก็จะยิ่งทำให้การเรียนมีผลดีมากขึ้นด้วย เพราะจะทำให้อ่านหนังสือตำราภาษาอังกฤษได้เข้าใจและอ่านได้รวดเร็ว ซึ่งจะทำให้เป็นผู้มีความรู้กว้างขวางและแตกฉาน จุดประสงค์ของการอ่าน นอกจากจะอ่านเพื่อการศึกษาค้นคว้าเป็นเรื่องสำคัญแล้ว ยังอ่านเพื่อให้เกิดความบันเทิงอีกด้วย

การอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้านั้นนับได้ว่าการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ มีบทบาทสำคัญต่อการค้นคว้าหาความรู้ ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ผู้เรียนจำเป็นจะต้องมีวิธีการอ่านที่รวดเร็วโดยตลอด และจับใจความโดยได้สาระสำคัญที่แท้จริงของเรื่อง ดังนั้นความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ จะทำให้ผู้อ่านเข้าใจเนื้อหาสำคัญของเรื่อง ซึ่งจะต้องมีความสามารถเข้าใจ เรื่องโครงสร้างของภาษา ไวยากรณ์ และศัพท์ เมื่ออ่านจบเรื่องแล้วสามารถตอบคำถามได้ว่า ได้

สาระอะไรบ้าง สามารถสรุปและย่อความได้ การฝึกอ่านมาก ๆ จะทำให้ผู้อ่านได้ประโยชน์ทั้งทางด้านศัพท์ ศัพท์เฉพาะและศัพท์แสง ช่วยเพิ่มอัตราความเร็วในการอ่าน จะได้รับความรู้ไวยากรณ์ภาษาอังกฤษด้วย ดังนั้น ผู้อ่านจึงต้องมีพจนานุกรมไว้หาความหมายของศัพท์ที่ไม่เข้าใจ และต้องเรียนรู้โครงสร้างภาษา และการใช้ภาษาอังกฤษด้วย

ในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ ผู้อ่านจะต้องฝึกจับใจความสำคัญของเรื่องได้ทั้ง

หมด โดยหาใจความหลัก โดยทั่วไปใจความหลักจะปรากฏที่ประโยคแรก อาจปรากฏในส่วนอื่น ๆ ก็ได้ ต่อไปจึงหาส่วนขยายความของใจความหลักเป็นชั้น ๆ ไปจนครบ ผู้อ่านจึงต้องมีความรู้ถึงวิธีขยายใจความหลัก ซึ่งอาจจะใช้คำอธิบาย คำจำกัดความ การบรรยาย การยกตัวอย่าง การเปรียบเทียบ การแยกประเภท ข้อความขัดแย้ง การให้เหตุผล การสรุปลงความเห็น และข้อความที่กล่าวสนับสนุนเป็นต้น

ความสามารถดังกล่าว จะทำให้เกิดทักษะในการอ่านเอาเรื่อง และผู้อ่านที่ดีจะต้องอ่านได้เร็วเสมอ และผู้อ่านได้เร็วต้องเข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านได้ด้วย การเพิ่มความเร็วในการอ่านจะต้องมีความแน่ใจว่า อ่านด้วยตา ไม่ใช่ริมฝีปาก ลิ้น หรือลำคอ และอ่านเป็นกลุ่มของคำ ไม่ควรอ่านเป็นคำ ๆ การพัฒนาความสามารถในการอ่านมีขั้นตอนดังนี้

1. อ่านใจความหลักของเรื่อง (main ideas) แต่ละตอนแล้วตั้งคำถามว่าอ่านเรื่องอะไร ผู้เขียนมีจุดประสงค์อะไร
2. อ่านหัวข้อเรื่อง เพื่อนำมาพิจารณาว่าหัวข้อเรื่องนำไปสู่เรื่องอะไร
3. อ่านรายละเอียดของส่วนขยายใจ

ความหลัก ซึ่งผู้เขียนใช้อธิบายพิสูจน์ เปรียบเทียบสนับสนุนในการขยายใจความหลักของตน

4. ทำความเข้าใจคำศัพท์ สามารถหาความหมายจากคำใกล้เคียงได้

ความรู้เรื่องการอ่านภาษาอังกฤษจะช่วยพัฒนาทักษะทางภาษา เนื่องจากการอ่านภาษาอังกฤษ ต้องมีความรู้ในเรื่องต่าง ๆ ประกอบ ได้แก่ การใช้พจนานุกรม โครงสร้างของภาษา ไวยากรณ์ การใช้คำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์ คำบุพบท คำสันธาน และการประกอบคำด้วยวิภัติปัจจัย การใช้คำ การใช้วลี และประโยคเป็นต้น จนสามารถใช้ภาษาได้โดยอัตโนมัติ

ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีอิทธิพลต่อชีวิตประจำวันหลายด้าน เช่น การติดต่อทางการเมือง การทหาร และการค้าขาย โดยเฉพาะอย่างยิ่งทางด้านการศึกษา ซึ่งกำหนดวิชาภาษาอังกฤษไว้ในหลักสูตรการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิชา การอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ ถือว่าเป็นทักษะที่สำคัญที่เป็นเครื่องมือพื้นฐานของการเรียนภาษา ดังนั้นหลักสูตรการเรียนภาษาอังกฤษในระดับมหาวิทยาลัย จึงกำหนดวิชาการอ่าน (Reading Courses) เป็นวิชาบังคับกับพื้นฐานหลายราย

วิชา ทั้งเพื่อให้ทันต่อความก้าวหน้าในการติดต่อกับนานาชาติในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การติดต่อทางด้านเอกสาร และสิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ นักศึกษาจึงต้องมีความสามารถในด้านทักษะการอ่าน และการแปล เพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการแสวงหาความรู้ ข่าวสาร และเหตุการณ์ปัจจุบัน ตลอดจนเพื่อความบันเทิง ซึ่งอาจจะกล่าวได้ว่า “*Reading is a means to an end never an end in itself*”¹ ผู้อ่านจะต้องใช้ความถึก ในขณะทีอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

เมื่อนักศึกษาสอบคัดเลือกผ่านเข้ามาเรียนในมหาวิทยาลัย นักศึกษามีความจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นเครื่องมือประกอบการเรียน และการศึกษาค้นคว้ามากขึ้น ทั้งเพราะหนังสือตำราและเอกสารที่ใช้ประกอบการเรียนการสอน ในมหาวิทยาลัยเขียนเป็นภาษาอังกฤษเป็นส่วนใหญ่ รวมทั้งวิทยาการที่ก้าวหน้าทันสมัย จะตีพิมพ์ในหนังสือ หนังสือพิมพ์ วารสาร และ จุลสารภาษาอังกฤษ ดังนั้น จะเห็นได้ว่า ทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ จึงเป็นทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย ส่วนทักษะการพูด การฟัง และ

การเขียนมีความสำคัญในอันดับรองลงไป ทักษะการพูด การฟังเกือบจะไม่ได้ใช้เลย หรือใช้น้อยมากในชีวิตประจำวัน ส่วนทักษะการเขียนก็จะใช้เฉพาะการเขียนรายงานในบางวิชาเท่านั้น การเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย จึงควรส่งเสริมการฝึกทักษะการอ่านให้มากที่สุด เพื่อช่วยให้นักศึกษามีความสามารถที่จะนำทักษะการอ่านนี้ไปใช้ในการอ่านเพื่อค้นคว้ารายวิชาต่าง ๆ หรือเพื่อเพิ่มพูนความรู้ตลอดจนเป็นพื้นฐานการศึกษาในระดับสูงต่อไป ด้วยเหตุดังกล่าว การศึกษาในมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เมื่อเล็งเห็นความสำคัญในเรื่องการอ่านภาษาอังกฤษ จึงจัดหลักสูตร วิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (*General English*) ไว้เป็นวิชาบังคับในหลักสูตรชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2 เป็นการสนับสนุนการอ่านเพื่อพัฒนาความคิด และความรอบรู้ให้ก้าวหน้าทันสมัย ทันเหตุการณ์ และทันโลก

การอ่านเพื่อเข้าใจมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้ตลอดชีวิตเพราะ เมื่ออ่านแล้ว จับใจความสำคัญได้ ก็จะสามารถนำความรู้และความคิดที่ได้รับไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ในการเรียนวิชาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการ

1. Yuko Kobayashi, "A New Look at Reading in the College Program," *The Art of Tesol*, part two (Washington DC. : English Teaching Forum, 1975), p. 188.

เรียนในห้องเรียนหรือนอกห้องเรียน ล้วนแต่ต้องใช้การอ่านเป็นสื่อในการเรียนทั้งสิ้น นักศึกษามหาวิทยาลัยของเราไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จึงมีจุดประสงค์ที่จะเรียนภาษาอังกฤษเพื่อเป็นสื่อในการนำไปสู่ความรู้ต่าง ๆ เพื่อความสำเร็จในการเรียน จึงต้องอ่านให้รู้ (recognizing) เกิดความเข้าใจ (understanding) จับใจความได้ และจดจำรายละเอียดได้ เขียนสรุปได้²

ดังได้กล่าวแล้วว่า การเรียนการสอนภาษาอังกฤษทุกระดับจำเป็นที่จะต้องฝึกฝนทักษะในการอ่านจับใจความจนสามารถเข้าใจเนื้อเรื่องโดยทำแบบฝึกหัด แบบทดสอบเพื่อวัดความเข้าใจในการอ่านจึงมีบทบาทสำคัญ ผู้สอนภาษาอังกฤษจึงต้องมีความรู้วิธีเรียนและสร้างแบบทดสอบภาษาอังกฤษด้วยตนเอง เนื่องจากผู้สอนรู้สภาพการสอนของตน ผู้สอนจึงต้องศึกษาวิธีสร้างและใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ ที่สามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษได้อย่างมีประสิทธิภาพ³

ในการฝึกฝนให้นักศึกษาเกิดทักษะการ

อ่านนั้น จะต้องอาศัยแบบฝึกหัดช่วยส่งเสริม รวมทั้งแบบทดสอบใช้วัดความเข้าใจ ผู้สอนจึงจำเป็นต้องมีความรู้ความสามารถในการสร้างแบบทดสอบเพื่อวัดสัมฤทธิ์ผลความเข้าใจภาษาอังกฤษอย่างมีประสิทธิภาพด้วย⁴ ในปัจจุบัน นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ของมหาวิทยาลัยจะมีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษไม่เท่ากัน เมื่อผ่านการเรียนภาษาอังกฤษพื้นฐานไป 1 ปี ระดับความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมเปลี่ยนแปลงไป ซึ่งจะรู้ผลได้โดยการทดลองเปรียบเทียบการใช้แบบทดสอบชนิดต่าง ๆ ในการทดสอบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปของนักศึกษา ปัญหาที่เกิดขึ้นแก่นักศึกษาในวิชาการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป (General English) คือ เป็นวิชาที่มีเนื้อหาครอบคลุมหลายสาขาวิชา เช่น มนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์ ปรวิญา ศาสนา และวรรณคดี วิทยาศาสตร์เป็นต้น) ประการแรก คือ มีความรู้เรื่องหรือศัพท์น้อยทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน ประการที่สอง คือ นักศึกษาเรียนรู้เรื่องการอ่านมาอย่างผิดวิธีไม่รู้จักการเอา

2. Mary W.J. Tay, "Teaching Reading Comprehension: A Skills Approach," *Guidelines for Teaching Reading Skills*, 2, 7 (December, 1975), 47.

3. Robert Lado, *Language Testing* (London: Longman, Green, 1961), p. 232.

4. Peter F. Oliva, *Evaluating Student Achievement in the Teaching of Foreign Languages* (New Jersey: Prentice-Hall Inc., 1969), p. 203.

ความจากบริบท (context) หรือคำต่าง ๆ ที่เป็นเครื่องหมายกำหนดว่าข้อความต่อไปจะเป็นอะไร (markers) เช่นคำว่า *and* ใช้เชื่อมประโยคที่ต้องคล้องตามกัน คำว่า *but* ใช้กับประโยคที่ขัดแย้งกัน หรือนักศึกษาจะต้องรู้ศัพท์ทุกตัวก่อนจึงจะเข้าใจข้อความ นักศึกษาจึงต้องใช้พจนานุกรมอยู่ตลอดเวลา ตลอดจนการอ่านวนกลับไปกลับมา ทำให้เสียเวลาในการอ่านมาก *ประการที่สาม* นักศึกษามีปัญหาเรื่องโครงสร้างของภาษาไม่เข้าใจไวยากรณ์ได้ครบถ้วน เช่น ไม่รู้จักใช้คำคุณศัพท์ (adjective), คำกริยาวิเศษณ์ (adverb), คำนาม (noun) หรือคำกริยา (verb) ให้ถูกต้องตามไวยากรณ์ (parts of speech) นอกจากนี้ นักศึกษายังไม่มีความเข้าใจในเรื่องของความหมายของประโยคที่เป็นบอกเล่า (positive) และที่เป็นปฏิเสธ (negative) จึงทำให้ไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน *ประการสุดท้าย* คือความคิดรวบยอด (concept) ของนักศึกษาในเรื่องที่อ่านมีน้อยมาก จึงไม่สามารถวาดภาพได้ว่าเกิดอะไรขึ้นตามเรื่องที่อ่าน เป็นเพราะไม่มีประสบการณ์ในการอ่าน ขาดความตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะอ่าน รวมทั้งการที่มีความรู้ไม่เพียงพอ จึงทำให้นักศึกษาไม่สามารถติดตามเรื่องที่

อ่านได้

ในการวัดความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ มีวิธีทดสอบหลายวิธี นอกจากวิธี ใช้แบบทดสอบมาตรฐานแล้วยังมีเทคนิคที่จะให้นักศึกษาตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน คำถามอาจจะเป็นแบบถูกผิด (true and false type) แบบเลือกตอบ (multiple choice type) หรือ แบบตอบเป็นข้อความ (statement answer) และ แบบโคลซ (Cloze test) ซึ่งมีทั้งเติมคำและให้เลือกตอบ สำหรับข้อทดสอบแบบโคลซนี้จะช่วยให้ประเมินความเข้าใจในการอ่านเอาเรื่องของนักศึกษาได้ดีมาก ซึ่งการสร้างข้อทดสอบแบบนี้ สามารถสร้างได้ง่าย ใช้อย่างง่าย และได้ผลดี โดยการตัดทุก ๆ คำที่ 5, 6, 7, 8, 9, 10 ออก ให้เติมคำหรือตัดแปลงให้เลือกคำตอบมาเติมลงในช่องว่าง การทดลองเปรียบเทียบการใช้แบบทดสอบโคลซทั้ง 2 แบบนี้ จะเป็นประโยชน์ต่อผู้สอนการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไปอย่างมาก และต่อการเตรียมบทเรียน การปรับปรุงการสอน

วิธีการโคลซ (Cloze Procedure) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดความสามารถในการอ่าน ซึ่งเทเลอร์⁵ เป็นผู้คิดขึ้นเพื่อใช้ประเมินการสื่อสารในรูปของการพูด การอ่าน หรือ

5. Wilson L. Taylor, "Recent Developments in the Use of the Cloze Procedure," *Journalism Quarterly*, 33 (1956), 42.

เขียน โดยปรับปรุงมาจากคำว่า โคลสเชอร์ (closure) ตามทฤษฎีจิตวิทยาของเกสทอลท์ (Gestalt Psychology) เป็นการเติมคำลงในข้อความให้สมบูรณ์ เช่น *The scientist's life is dedicated to learning about nature* วิธีการโคลซจึงนำไปใช้วัดความสามารถในการอ่านได้แม่นยำ ส่วนของคำที่ตัดออก เป็นคำประเภทต่าง ๆ ได้แก่ คำกริยา คำนาม คำกริยานุเคราะห์ คำสันธาน คำสรรพนาม และคำนำหน้านาม รวมทั้งคำคุณศัพท์ และคำบุพบท ในการตัดคำออกใช้วิธีสุ่ม อาจจะเป็นคำลักษณะใดก็มี โอกาสถูกตัดออกเท่ากัน

ตามทัศนะของจิตภาษาศาสตร์ (psycholinguist) การอ่านเป็นกระบวนการที่ผู้อ่านต้องเป็นผู้กระทำโดยจัดการเลือกสรร รวมกับการใช้ประสบการณ์ดั้งเดิม เน้นความสัมพันธ์ระหว่างความคึกกับภาษา รวมถึงโครงสร้างของประโยค ความหมายของคำและของประโยค เข้าใจคำแนะ (clues) ในการเดาข้อความให้ใกล้เคียงที่สุด จะต้องรู้จักใช้คำแนะจากบริบท (context clue) โดยจะต้องมีความเข้าใจระบบของภาษา 3 อย่างคือ สัทภาวะ (graphophonic system) ระบบอรรถศาสตร์ (semantic system) และระบบวากยสัมพันธ์ (syntactic system)

วิธีการโคลซเปรียบเสมือนเกมการเดาทางจิตภาษาศาสตร์ ซึ่งผู้ที่เติมคำที่ขาดหายไปจะต้องใช้วิธีการเดาอย่างมีเหตุผล และมีความรู้โดยการสร้างสมมุติฐาน และมีการทดสอบสมมุติฐานนั้น จากข้อมูลในบริบทหรือคำแวดล้อมคำที่ตัดไปนั้น โดยการใช้ประสบการณ์ดั้งเดิม ความรู้เกี่ยวกับประโยค ไวยากรณ์ และความหมายของคำ รวมทั้งคำแนะ การคาดหมายคำที่จะเกิดตามมาประกอบ ด้วยเหตุนี้วิธีการโคลซจึงเป็นการทดสอบที่ใช้หลักการแบบประมวลความรู้หลายอย่าง

วิธีการโคลซจึงเป็นเครื่องมือที่ใช้พัฒนาการอ่านหนังสือภาษาอังกฤษ ได้อย่างดี การตัดคำหรือการเว้นคำต้องเป็นจังหวะสม่ำเสมอ ข้อทดสอบโคลซทั้ง 2 แบบ คือแบบเติมคำ และแบบเลือกตอบ ผู้อ่านจะต้องอาศัยข้อแนะจากคำแวดล้อมที่ปรากฏอยู่ และการระลึกได้ในการเติมคำและเลือกคำ โดยอาศัยความเข้าใจ ความจำหรือประสบการณ์เดิมมาช่วย

คำแนะจากบริบท ผู้อ่านจะหาคำที่ขาดหายไปจากประโยคที่สมบูรณ์ประโยคหนึ่งจะต้องดูคำที่แวดล้อมอยู่ ซึ่งจะเป็นเครื่องกำหนดได้ว่าจะเลือกหาคำใดมาเติม โดยการเดาคำ ๆ นั้น และตรวจสอบดูว่า

ความหมายของคำนั้น สอดคล้องกับประโยค
ที่ให้มาหรือไม่เช่น ประโยค "No one
would think he'd _____ such a beau-
tiful corps." คำแนะนำจากปริบท ผู้อ่าน
จะต้องเติม make เพราะเคยได้ยินประโยค
"You'd make something." มาก่อน หรือ
ประโยค "The Lord have _____ on
this soul !" ผู้อ่านจะเติม mercy เพราะ
เป็นวลีที่รู้จักกันดีคือ "Lord have mercy".

มีนักวิจัยชาวต่างประเทศหลายคนที่ใช้
แบบทดสอบโคลซวัดความสามารถในการ
อ่านโดยทดสอบหาประสิทธิภาพความแม่น
ตรงเช่น วิลสัน เทเลอร์⁶ ปรากฏผลว่า แบบ
ทดสอบโคลซ ทั้งแบบเติมคำ และแบบเลือก
ตอบ สามารถใช้วัดความเข้าใจในการอ่าน
ได้ จากการวิจัยของบอร์มูท⁷ สรุปว่า ข้อทดสอบ
โคลซสามารถนำไปใช้วัดความสามารถ
ในการอ่านของนักเรียนทุกระดับ นอกจากนี้
ยังมีนักวิจัยอีก 2 คน แรกกิน กับ คัลเฮน⁸
สรุปผลการวิจัยว่า แบบทดสอบโคลซทั้ง
แบบเติมคำ และแบบเลือกตอบที่สร้างขึ้น
สามารถวัดความเข้าใจในการอ่านได้ ยังมี

นักวิจัยคนอื่น ๆ อีกที่ทำการวิจัยและได้ผล
สนับสนุนผลการวิจัยของนักวิจัยเหล่านี้ จาก
ความแม่นยำของข้อทดสอบโคลซทั้ง 2
แบบ จึงนำมาใช้ฝึกเพื่อเพิ่มพูนประสิทธิ
ภาพในการอ่านเอาเรื่อง รวมทั้งการฝึกพูดและ
ฝึกฟังได้ด้วย

สรุปได้ว่า การอ่านเอาเรื่องภาษา
อังกฤษมีบทบาทสำคัญ ในการเรียนรู้ตลอด
ชีวิต เพราะเป็นทักษะที่สำคัญต่อการศึกษ
ทุกระดับ ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านจะ
ต้องมีความรู้ ความเข้าใจ ได้สาระสำคัญ
โดยสรุปเรื่องที่อ่านได้ และวิธีการโคลซ
เป็นเครื่องมือในการฝึกฝนทดสอบความ
สามารถในการอ่านได้อย่างแม่นยำตรงตาม
ทักษะของนักภาษาศาสตร์ การอ่านเป็นเกม
การเดาโดยอาศัยความรู้ เกี่ยวกับความเป็น
จริงและความรู้ทางภาษาประกอบกันอย่าง
มีระบบ วิธีการโคลซจึงเป็นการเดาอย่างมี
เหตุผล องค์ประกอบทางภาษาศาสตร์ที่มี
อิทธิพลต่อการเดาหรือต่อการคาดหมายล่วงหน้าได้แก่ ความเข้าใจทางวากยสัมพันธ์
และอรรถศาสตร์ (semantics) ไวยากรณ์

6. Loc. cit.

7. John R. Bormuth. "Cloze Test as Measures of Readability and Comprehension Ability," *Dissertation Abstracts*, 13 (May, 1963), 2218.

8. Earl F. Rankin and Joseph W. Culhane, "Comparable Cloz and Multiple Choice Comprehension Test Scores," *Journal of Reading*, (December, 1967), 193.

รวมทั้งคำแนะนำจากปริบท

เพื่อสนับสนุนข้อสรุปดังกล่าว ผู้เขียนขอเสนอผลการวิจัย เกี่ยวกับการส่งเสริมให้นักศึกษาฝึกฝนความสามารถในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษ โดยใช้วิธีการโคลซในการวัดผล เรื่อง “การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไประหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร”⁹ ดังนี้

ผู้วิจัยได้สร้างแบบทดสอบโคลซ 2 ฉบับ มีลักษณะเป็นแบบทดสอบโคลซที่ตัดคำออกทุกคำที่ 7 เว้นช่องว่างไว้สำหรับเติมคำ และแบบคัดแปลงโดยตัวเลือกตอบ 4 ตัวลงในช่องว่างที่เว้นไว้ เนื้อเรื่องในแบบทดสอบทั้ง 2 แบบนั้นเหมือนกัน แต่ละฉบับประกอบด้วยเรื่อง 2 เรื่อง ที่คัดมาตามความเหมาะสมกับความสามารถของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 นำไปทดสอบนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนคณะวิชาละ 100 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปรากฏว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษร

ศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั้งสามคณะวิชา โดยเรียงตามลำดับคือนักศึกษาคณะอักษรศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ยสูงคือ 38.35 รองลงมาได้แก่นักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์ ได้คะแนนเฉลี่ย 36.34 และลำดับสุดท้ายได้แก่นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ได้คะแนนเฉลี่ย 34.68

2. ข้อทดสอบโคลซแบบเติมคำและแบบเลือกตอบ สามารถวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติ .01 โดยข้อทดสอบโคลซแบบเลือกตอบ สามารถวัดความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษได้ดีกว่าข้อทดสอบโคลซแบบเติมคำ

3. ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 โดยเรียงลำดับดังนี้คือนักศึกษาคณะอักษรศาสตร์มีความสามารถสูง รองลงมาได้แก่ คณะวิทยาศาสตร์และต่ำสุดได้แก่นักศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

9. พันธ์ ศรีบรรณรักษ์ และ วาแว โรงสะอาด “การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไประหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 2 คณะอักษรศาสตร์ ศึกษาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร,” งานวิจัย คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524, หน้า 47-102.

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยได้อภิ-
ปรายสรุปผลการวิจัย เกี่ยวกับความสามารถ
ในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป ของนักศึกษา
ชั้นปีที่ 2 สามคณะวิชาไว้ดังนี้

แบบทดสอบโคลซแบบเติมคำ และแบบ
เลือกตอบสามารถวัดความสามารถ ในการ
อ่านภาษาอังกฤษได้ และแบบทดสอบโคลซ
แบบเลือกตอบสามารถวัดความเข้าใจในการ
อ่านภาษาอังกฤษได้สูงกว่าแบบทดสอบ
โคลซแบบเติมคำ เนื่องจากแบบทดสอบ
โคลซแบบเติมคำ ผู้อ่านจะต้องคาดคะเน
ความคิดของผู้เขียนโดยอาศัยข้อความปริบท
และต้องอาศัยการระลึกได้ (recall) ช่วยให้
เกิดความเข้าใจ เมื่ออ่านข้อความแล้วจะ
ต้องนึกหาคำที่จะนำมาเติมลงในช่องว่าง ให้
ได้ความสมบูรณ์ เป็นการใช้ความเข้าใจ
และความจำอันเป็นประสบการณ์เดิมมา
ประกอบกัน ส่วนแบบทดสอบโคลซแบบ
เลือกตอบ ผู้อ่านต้องอาศัยการจำได้ (recog-
nition) ประกอบกับความเข้าใจข้อความ
ที่อ่าน และจะต้องจำได้ว่าคำไหนคือคำที่ถูก
โดยให้เลือกคำที่ถูกที่สุดเพียงคำเดียว จะ
เห็นได้ว่า การจำได้นั้นง่ายกว่าการระลึกได้
ผู้ตอบแบบทดสอบจึงตอบแบบทดสอบ
โคลซแบบเลือกตอบ ได้ดีกว่าแบบทดสอบ
โคลซแบบเติมคำ อย่างไรก็ตาม แบบทดสอบ

สอบโคลซแบบเติมคำ และ แบบเลือกตอบ
สามารถใช้วัดความเข้าใจการอ่านภาษาอังกฤษ
ได้อย่างมีประสิทธิภาพทั้งสองแบบ ซึ่ง
นับได้ว่าเป็นแบบ ทดสอบ ที่มีประโยชน์ใน
การพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษา
อังกฤษสำหรับนักศึกษาที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ
เป็นภาษาแม่

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้ง สามคณะวิชา มี
ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ทั้งนี้
เป็นเพราะนักศึกษาได้เรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ทั่วไปในชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มาแล้ว ในการ
ทดสอบจึงปรากฏว่านักศึกษาทั้งสามคณะ-
วิชา สามารถอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษได้
สามารถจับใจความได้และเข้าใจเรื่องที่อ่าน

ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ
ของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้งสามคณะวิชา มี
ความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติโดย
เรียงลำดับจากสูงไปต่ำคือ คณะอักษรศาสตร์
คณะวิทยาศาสตร์ และคณะศึกษาศาสตร์
ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะ มีความแตกต่างกัน
ในหลายๆ ด้าน เช่น วิชาภาษาอังกฤษทั่วไป
ซึ่งเป็นวิชาพื้นฐานชั้นปีที่ 1 และปีที่ 2
ของแต่ละคณะวิชาแตกต่างกัน ทั้งหลักสูตร
จำนวนหน่วยกิต จำนวนชั่วโมงเรียน เนื้อ
หาวิชาหนังสือ และเอกสารประกอบการ
สอน ตลอดจนผู้สอนและวิธีสอน สำหรับ

หลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นปีที่ 1 และ 2 ของคณะอักษรศาสตร์ และคณะวิทยาศาสตร์ มีจำนวนรายวิชา หน่วยกิต และชั่วโมงสอนเท่ากัน ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะอักษรศาสตร์ เป็นผู้จัดทำแผนการสอน ส่วนหลักสูตรวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานชั้นปีที่ 1 และ 2 ของคณะศึกษาศาสตร์มีจำนวนรายวิชา หน่วยกิต และชั่วโมงสอนน้อยกว่า 2 คณะวิชาแรก คณะศึกษาศาสตร์เป็นผู้จัดทำแผนการสอนเอง นอกจากนี้ยังมีความแตกต่างกันในคะแนนเฉลี่ยที่สอบเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยคือ คะแนนเฉลี่ยในการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยของทั้งสามคณะวิชามีดังนี้ คณะอักษรศาสตร์ได้ 216 คณะวิทยาศาสตร์ได้ 215 และคณะศึกษาศาสตร์ได้ 203 จากข้อแตกต่างเหล่านี้ ทำให้ผลการวิจัยสรุปได้ว่านักศึกษาคณะอักษรศาสตร์มีความสามารถที่จะอ่านจับใจความภาษาอังกฤษได้ดีที่สุด อีกประการหนึ่ง นักศึกษาที่จะเรียนสายอักษรศาสตร์ในระดับมหาวิทยาลัยย่อมมีความสนใจ ความชอบ และความถนัดทางด้านภาษามาตั้งแต่เริ่มเรียนในชั้นมัธยมปลาย และนักศึกษาคณะวิทยาศาสตร์มีความสามารถรองลงมาเป็นอันดับ 2 แสดงให้เห็นว่า นัก

ศึกษาที่เรียนวิชาสายวิทยาศาสตร์ได้ดีจะสามารถเรียนทางภาษาได้ดีด้วย ส่วนคณะศึกษาศาสตร์ ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับสุดท้ายอาจจะมีสาเหตุจากการเรียนตั้งแต่ชั้นมัธยมต้น และมีมัธยมปลาย นักศึกษาไม่มีความถนัด ไม่สนใจ และไม่ชอบการเรียนภาษาอังกฤษ และต้องการเรียนวิชาอื่น ๆ จึงเลือกสอบเข้าเรียนในคณะศึกษาศาสตร์

จากการค้นคว้า และผลของการวิจัยจะเห็นได้ว่า แบบฝึกหัดโคลซสามารถฝึกฝนให้เกิดทักษะความสามารถ ในการอ่านเอาเรื่องภาษาอังกฤษได้ดี เนื่องจากในการทำแบบฝึกหัดแบบนี้ผู้อ่านจะต้องประมวลความรู้ทางไวยากรณ์ ประสพการณ์ และความรู้จากบริบท และการคาดหมายคำและความล่งหน้า นักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศจะมีอุปสรรคในการใช้ภาษาให้ได้ถูกต้องสมบูรณ์ไม่เหมือนกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา ทั้งนี้เนื่องมาจากขาดความรู้ด้านภาษาอังกฤษ ทำให้ไม่รู้จักรากเงาและคำขยายคำล่งหน้าประการหนึ่ง บางครั้งก็เผลออย่างผิดผลาดเพราะไม่ทราบแน่ชัดว่ากลุ่มของคำใดบ้างที่จะใช้ร่วมกัน

และอาจจะไม่มีความคุ้นเคยกับบทเรียนหรือขาดการฝึกฝน ทำให้นักศึกษาจากภู-
 เกณฑ์ทางไวยากรณ์รวมทั้งคำศัพท์ไม่ได้ จึง
 ไม่สามารถระลึกถึงคำเดิมที่ถูกต้องได้

จากการวิจัย พบว่าความสามารถในการ
 อ่านของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของมหาวิทยาลัย
 ศิลปากร นักศึกษาไม่ได้มีปัญหาเฉพาะเรื่อง
 คำศัพท์เท่านั้น แต่มีปัญหาทางด้านไวยากรณ์
 ด้วย เช่น ไม่สามารถเปลี่ยนแปลงส่วนท้าย
 ของคำตามพจน์และตามกาล การเรียงลำดับ
 ของคำ การใช้คำบอกหน้าที่ (function
 words) นอกจากนี้ศึกษายังขาดความเข้าใจเรื่อง
 โครงสร้างของภาษา บางครั้งนัก
 ศึกษาอาจจะเข้าใจความหมายของคำในประ-
 โยคในสภาพที่ปรากฏประโยคเดียว ๆ แต่
 เมื่อคำเหล่านั้นถูกนำมาเรียบเรียงต่อเนื่อง
 กันเป็นเรื่อง นักศึกษาอ่านแล้วไม่สามารถ
 เข้าใจเรื่อง นักศึกษาขาดความคุ้นเคยกับ
 การสื่อความหมายในภาษาอังกฤษ ซึ่งมี
 ความแตกต่างจากภาษาไทยในหลายรูปลัก-
 ษณะ นอกจากนี้ยังขาดประสบการณ์นอก
 เนื้อจากตัวภาษา เช่น เรื่องของขนบธรรม-
 เนียม ประเพณีวัฒนธรรม และสำนวนพูด
 เป็นต้น

ผลจากการวิเคราะห์คำตอบของแบบทดสอบ
 โกลซซีชี้ให้เห็นว่า นักศึกษาไม่สามารถ

ใช้ความรู้เกี่ยวกับปริบทเพื่อนำไปใช้คาด
 หายคำที่จะเติมได้ถูกต้อง คำตอบผิดส่วน
 ใหญ่ถ้ามองในแง่ไวยากรณ์แล้วจะเป็นคำ
 ตอบที่ถูกต้อง แต่เมื่อมองจากความหมายจะเป็น
 คำตอบที่ผิด บางครั้งนักศึกษาก็ตอบถูกใน
 แง่ของความหมาย แต่ผิดทางด้านโครง
 สร้างของไวยากรณ์ กล่าวคือ นักศึกษาไม่
 สามารถใช้ความรู้ทั้งทางไวยากรณ์และความ
 หมายได้ถูกต้องพร้อม ๆ กันได้ จากคำตอบ
 ส่วนใหญ่ นักศึกษาจะให้ความสนใจเฉพาะ
 คำในระดับประโยค แสดงว่านักศึกษารับ
 เป็นคำ ๆ หรือถ้าจะดูคำแวดล้อมก็จะดูคำใน
 ระดับประโยคนั้น หรือคำที่อยู่หน้าและ
 หลังช่องว่างเท่านั้น ไม่ได้พิจารณา รวมไปถึง
 ประโยคแวดล้อมอื่น ๆ หรือบริบทรวมของ
 เนื้อเรื่องทั้งเรื่องด้วย ดังนั้นคำตอบบางคำ
 จะถูกต้องเมื่อพิจารณาเพียงประโยคเดียว
 แต่เมื่อนำไปพิจารณาถึงบริบทประกอบแล้ว
 ใช้ไม่ได้ แต่บางครั้งนักศึกษาก็รู้จักที่จะ
 พิจารณาบริบทอื่น ๆ ด้วย แต่เนื่องจาก
 ขาดความรู้ทางด้านวากยสัมพันธ์และ วรรด
 ศาสตร์ (semantics) และเป็นนักอ่านที่ยัง
 ขาดความชำนาญ นักศึกษาบางคนเติมคำที่
 ถูกต้องในคำโครงสร้าง ถูกความหมาย
 ถูกไวยากรณ์ แต่เมื่อเจ้าของภาษาฟังดูแล้ว
 ไม่เป็นภาษาอังกฤษก็มี คือคนที่พูดภาษา

อังกฤษเป็นภาษาแม่จะไม่พูดหรือเขียนอย่างนั้น นักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ จึงต้องใช้เวลาฝึกฝนและหาประสบการณ์อีกมากมาย

อย่างไรก็ตามผลจากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ทั้งสามคณะวิชา มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษทั่วไป เพราะนักศึกษาไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาแม่ ใช้ภาษาอังกฤษเฉพาะในห้องเรียนเท่านั้น การวิจัยครั้งนี้จึงไม่ถือว่า คำตอบที่ผิดของนักศึกษา แสดงว่านักศึกษาไม่มีความรู้ภาษาอังกฤษหรือไม่สามารถเรียน

ภาษาอังกฤษได้เข้าใจ แต่มีวัตถุประสงค์ให้ตระหนักถึงว่า นักศึกษามีปัญหาในการใช้เทคนิคและกลวิธีในการอ่านที่ถูกต้อง และจากปัญหาที่เกิดขึ้น ผู้สอนจะได้สร้างบทเรียนและปรับปรุงการสอนต่อไป และผู้ทำการวิจัยเรื่องนี้ไม่ถือว่าที่นักศึกษาทำผิดเกี่ยวกับการใช้ภาษาเป็นสิ่งที่เสียหาย แต่จะต้องหาวิธีช่วยให้นักศึกษาทำผิดน้อยลง และพยายามให้นักศึกษาได้เคยชินกับการใช้ภาษาอังกฤษในสถานการณ์ที่เป็นจริง

หนังสืออ้างอิง

- Anderson, H. Thomas. "Cloze Measures as Indics of Achievement Comprehension When Learning from Extended Prose," *Journal of Educational Measurement*, (Summer, 1975), 38-98.
- Bormuth, John R. "Cloze Test as Measures of Readability and Comprehension Ability," *Dissertation Abstracts*, 23 (May, 1963), 4218-4219.
- Chastain, Kenneth, *Developing Second Language Skills: Theory to Practice*. Chicago : Rand McNally College Publishing Company, 1976.
- Culhane, Joseph W. "Comparable Cloze and Multiple Choice Comprehension Test Scores," *Journal of Reading*, (December, 1967), 53.
- Eskey, David E. "Advanced Reading, the Structural Problem," *The Art of Tesol*. Washington D.C., 1975. p. 15.
- Garrette, Henry E. *Testing for Teachers*. American Book Company, 1959.
- Goodman, Kenneth S. "Reading : A Psycholinguistic Guessing Game," *Current Topics in Language*. Cambridge : Winthrop Publishers, Inc., 1976.
- Harold, G. Shane, *Using Good English*. Atlanta : Laidlaw Brothers, 1961.
- Kobayashi, Yuko. "A new Look at Reading in the College Program," *The Art of Tesol*, part two. Washington D.C. : English Teaching Forum, 1975. p.188.
- Lado, Robert, *Language Testing*. London : Longman, 1961.
- Lakawatana, Pongsri. *A Contrastive Study of English and Thai*. Dissertation. University of Michigan, 1968-1969.
- Lapkin, Sharon and Merrill Swain. "The Use of English and French Cloze Tests in a Bilingual Education Program : Validity and Error Analysis," *Language Learning*, 27, 2 (December, 1977), 180.

- Mason, A.T. and Allen, E.E. *Principle of Precis*. London : Edward Arnold Ltd., 1977. pp. 31—39.
- McCutchan, Nell. *Focus on Reading*. New Jersey : Prentice—Hall, Inc., 1969.
- Oliva, Peter F. *Evaluating Students Achievement in the Testing of Foreign Languages*. New Jersey : Printice—Hall, Inc., 1968. p. 203.
- Rayer, Alton L. *Reading for Significant*. New York:Mc Graw—Hill Book Company, 1970.
- Sankaburanuruk, Patchnee and Rongsa—ard, Waoweaw. "A Compartive Study of General English Reading Ability of Second Year Arts, Education and Science Students at Silpakorn University. *Research*, 1981.
- Smith, Frank. *Understanding Reading*. New York : Holt Rinehart and Winston, 1971.
- Tay, Mary W.J. "Teaching Reading Comprehension : A Skills Approach," *Guidelines for Teaching Reading Skills*, 2, 7 (December, 1975), 17.
- Taylor, Wilson. L. "Recent Developments in the Use of Cloze Procedure," *Journalism Quarterly*, 3. (1956), 42.
- Yorio, Carlos Alfredo, "Some Sources of Reading Problems for Foreign—Language Learners," *Language Learning*, 21, 1 (1971), 107—115.

ร้านน้ำแข็ง เต็กองจัน

6 ซอยโรจนฤทธิ์ 1 ถนนหลังพระ นครปฐม

จำหน่ายน้ำแข็ง ภูเก็ต เครื่องดื่มทุกชนิด